

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov angaaende Forandring i § 4 af Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15de April 1854. Sagen er til første Behandling*).

Groofs: Da de Forhold, der begrunde nærværende Lovudkast, maae formodes at være det ærede Things Medlemmer mindre nøie bekendte, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Da Loven af 15de April forrige Aar frigav Handelen paa Island, idet mindste for sex Havnes Vedkommende, maatte man være betænkt paa at regulere den Afgift, som Statskassen skulde have af denne Trafik, paa en meget simpel Maade, fordi der nemlig, som bekendt, intet Toldvæsen er paa Island, og Sysselmændene, som skulle oppebære Afgiften, egentlig ere Justitsembedsmænd, og altsaa ikke nøie bekendte med Toldvæsenets Forretninger. Man fastsatte derfor en Afgift af 2 Rdlr. pr. Commercelæst for hvert Skib, der handler paa Island, mod at det da forsynes med islandsk Sops. Denne Afgift kunde meget let opraves af danst Skibe, da disse have Maalebrev e. s. v.; men da de fremmede Nationers Skibe ere maalte paa en ganske forskjellig Maade, var man nødt til, med Hensyn til disse, at tage en særegen Bestemmelse, og Lovens § 4 fastsatte derfor, at Rhederen havde ved sin Erklæring at godtgjøre Rigtigheden af den Angivelse af Skibets Navn, Hjemsted og Størrelse samt Skipperens Navn, som skal optages i de islandsk Sops. Det viste sig imidlertid snart, at denne Bestemmelse var inpracticabel, fordi de fremmede Skibsførere i Almindelighed ikke ere belavede paa saadanne Documenter. Den nærværende Lov vil altsaa hjælpe herpaa, idet den fastsætter, at den Erklæring, som Loven af 15de April forrige Aar foreskrev, skal bortfalde, hvorimod de Skibsdokumenter, som ere almindelige for ethvert Skib, skulle lægges til Grund for Beregningen af Læstedrægtighed. I denne Henseende er altsaa det nye Lovudkast vistnok meget hensigtsmæssigt; men der er den Vanskelighed tilbage for Embedsmændene paa Is-

land at reducere den fremmede Skibsmaaling til danst Commercelæst, da de Intet have for sig i saa Henseende. Vi have imidlertid et Circulaire af 18de November 1851, der indeholder en saadan Regulering, og jeg skal tillade mig ved Sagens næste Foretagelse at fremkomme med et Forslag til et Tillæg i Loven om, at denne Regulering maa blive lagt til Grund for Omsetningen af Læstedrægtighed fra fremmed Maal til danst. Endnu skal jeg bemærke, at § 3 forudsætter Muligheden af, at de fremmede Skibes Papirer kunne være forfaldne, saa at de opgivne Maal kunne være uefterrettelige, i hvilket Tilfælde det bestemmes, at Skibene skulle maales. Men for det Første maa jeg gjøre opmærksom paa, at en saadan Eventualitet vist ikke kan forudsættes; det er vist saagodtsom et uhyrt Tilfælde, at Skibe skulde fremkomme med aldeles falske Papirer — og for det Andet er det evident, at Skibenes Maaling ikke kan finde Sted, fordi Vedkommende ikke forklæder sig derpaa, og man maa da hellere slet ikke maale, end maale feil. Jeg skal derfor tillade mig ved Sagens næste Foretagelse at fremkomme med et Forslag om, at Udkastets § 3 maa bortfalde. Jeg kunde ogsaa ønske et Udvalg nedsat i denne Sag, fordi jeg troer, at det er Noget, vi maaltke skylde det islandsk Althing, naar vi ville gjøre Forslag til Forandring i en Island vedkommende Lov. Imidlertid skal jeg ganske overlade det til Thinget, om det maatte ville understøtte dette Forslag eller ikke.

Besfely: Min ærede Nabo har allerede gjort opmærksom paa det Særegne ved, at Skibsmaalingen skulde udføres af Embedsmænd, som ikke kunne forudsættes at have den nødvendige Indstgt dertil, og det er med Hensyn dertil, at jeg ogsaa skal tillade mig et Par Bemærkninger. Lovudkastet støtter sig hovedsagelig til en Betænkning af Althinget paa Island, hvorefter Erfaringen skulde have vist, at den tidligere Bestemmelse om, at Rhederen skulde fremkomme med en Erklæring, som var yderligere godtgjort ved en Attest fra en danst Consul eller anden Embedsmænd, ikke skulde være hensigtsmæssigt; men det forekommer mig, at de Grunde, der herfor ere

*) Indledende Behandling findes Sp. 167.